Aivaras Požaitis

GRAŽIOS GĖLĖS

TAVO ŽODŽIAI

Tavo žodžiai nieko nereiškia,

Nes jie tik iškreipia prasmę...

Tavo žodžiai nieko nereiškia,

Nes jie tik virpina orą...

Tavo žodžiai nieko nereiškia,

Nes jie reiškia tik melą

Tavo žodžiai nieko nereiškia,

Nes tu juos ir vėl pamiršai

Tavo žodžiai nieko nereiškia,

Nes nebetikiu jais,

Tavo žodžiai nieko nereiškia,

Nes ir vėl apgavai...

BEGALINĖ RIBA

Kaip lėtai tas laikas slenka
Nors visa akimirka pralekia
Laikas regįs stovi vietoj
Kaip tėkmė,
Kaip riba begalinė

Ir kas ta begalinė riba?
Ar vėlei laikrodžio rodyklė pamesta?
Ar žodžiai garsiai vėl nepasakyti?
Ar tas vėjas, kuris bėga greta?

Begalinė riba verčia suktis,
Tiek mane, tiek ir tave,
Aplink save, aplink save

Begalinė riba -
Ji nesustoja
Ir taip, ir ne
Ir taip, ir ne
Begalinė riba ji nesustoja

Visas amžius prabėga
Ir vėlei griuvėsiai palieka....

BĖGIME

Nuolatiniame bėgime,
laiko rate,
Aš sustoju.
Ieškau…
Kur tavo veidas,
Kur tavo šypsena.

Nuolatiniame bėgime,
Aš sustoju.
Nebe atpažįstu to,
Ką radau – praradau -
nusispjoviau.

Nuolatiniame bėgime,
Gyvoje minioje
Laiko rate
Aš sustoju.
Ieškojau…
Ką radau – praradau.
Ką mačiau – tą pamečiau...

BŪK JŪRA

Būk banga,

būk jūra,

būk audra,

Kuri skalauja jausmą mano širdyje...

Būk jūra,

kuri jūreivius paklaidina

Naktį gūdžią, tamsią

Būk audra - nepaprastai didi ir pavojinga

DRAUGAI

Aš ir tu esam draugai,
Tik pakeleiviai,
Vienas kitą sutikę vėlai.

Du nakties žiburiai,
Šviečiantys tamsai,
Iki kol pusiaukėlėj išsiskirs
mūsų keliai.

Ir nuplaukia žodžiai,
Kuriuos pasakai,
Juos nuneša vėjas
Nebegrįžtamai.

Mano žvilgsnyje matai,
Kaip atrodo, niekad neatėjęs ruduo.
Ir sudie pasakai.

Aš ir tu esam draugai,
Kad ir pusiaukėlėj išsiskirs mūs keliai.

GRAŽIOS GĖLĖS

Gražios gėlės žydi mėšle,
Kuo jo daugiau – tuo jos labiau
Iškelia savo žiedus į saulę.

Gražios gėlės žydi ilgiau
Ir žiedus iškelia aukščiau
Nei kitos gėlės kelia

Gražios gėlės būna ryškios,
Netgi ir ne noromis,
Jų žiedai išsiskiria....

GRIUVĖSIAI

Tai, ko nepastatėm,

Seniai jau nugriovėm.

Tai, ko dar nenugriovėm,

Laikas nerimastingas nuplovė...

Ištisi amžiai praėjo...

Ir banga gena bangą...

Karta po kartos...

Griuvėsiai sau stovi...

Ir vėl laikas juoksis

iš to, ką mes pastatėm...

Tai, ko nepastatėm,

Seniai jau nugriovėm...

GRĮŽULO RATAI

Žadėjai ateit,

Kai Grįžulo ratai kabės

Sau aukštai danguje —-

Neatėjai...

Kaip šešėlis, kad pranyksta —

Pranykai naktyje...

Tebelaukiau vis dar,

Bet kelio jau nebuvo atgal...

Nesulaukiau tavęs,

Išėjau jau ir aš....

HORIZONTO TOLIUOS

Horizontas taip toli,
Kai po vieną žingsnį tik eini,
Neartėja niekaip,
Kad ir stengies kaip.

Kas ten slepias horizonto toliuos?
Pažiūrėti smarkiai knieti,
Neartėja vis, neartėja vis...
Dar vienas mažas žingsnis....

Labai toli, labai toli,
Neartėja niekaip,
Gal kažkas ne taip, -
Pasukai ne ten?

Atsidūrei niekur?
Gal tik taip atrodo?
Tik pusiaukelėj esi,
Kad ir kaip eini....

ILIUZIJA

Žiūri į veidrodį - matai save,
Viskas yra taip, kaip ir atrodo.
Nors iš tikrųjų – tai tik atspindys
Tai tik iliuzija,-
Ji tikro tavo grožio neparodo,
Tik lūžusi šviesa stikle,-
Sukūrusi visą šią apgaulę.

KIEK TRUNKA SEKUNDĖ?

Rodos, trunka taip ilgai,
Kolei viską pastatai,
Pasakų namus, sapnus.
Ar tiltus sidabrinius.

Per amžius kalnai,
Stovėjo sau ramiai.
Užsimerki sekundei-
Atsimerkęs matai:

Stovi akmenys ir plytos,
Jos sugriautos ir sutryptos,
Tai vis laikas nesustojęs,
Vėlei viską bus sugriovęs...

LIETAUS LAŠAI

Lietus nuplaus
Visas dulkes
Žolė atgims -
stiebus pakels

Lietus nuplaus
Visas gatves
Visus namus
Naujai atgims

Lietus nuplaus
Lašais lietaus
Mano žingsnius,
Jų nebeliks

Lašais lietaus
Galop sulaukėm
Po ilgos sausros
Plaukus nupraus

MANO VISI ŽODŽIAI Į TYLĄ

Mano visi žodžiai į tylą...

Panirsta į lengvą vakaro miglą,-

Nieks jų negirdi, o jei ir girdi –

Iki galo visai nesupranta.

Mano visi žodžiai į tylą...

Ore sujuda, suvirpa,

Kol pamažu ima ir nusilpsta -

Nieko, ką pasakiau nebeliko -

Tik tai, kas nepasakyta....

Ir dar ši akimirka.

NAKTINIAI DRUGIAI

Sutemsta...

Pakyla aukštai...

Ir blaškosi sau neramiai...

Jie čia tik laikinai....

Nes jie tik naktiniai drugiai...

Skrenda ten, kur šviesa...

Bet ir vėl naktis per trumpa.

Ir mes blaškomės sau neramiai

Visai kaip tie naktiniai drugiai...

RELIATYVUMO TEORIJA

Skaičiuojant dienas

Iki tave sutiksiu..

Ir nenaudėlis laikas

Apgavo pats save,.

Dar viena diena užbraukta

Vėl praslinko per lėtai, deja...

Skaičiuojant dienas,

Iki tave sutiksiu....

Nebetiek daug ir liko,

Bet kaip iš lėto slenka laikas...

Jis juokias iš manęs, atrodo...

Kaip tai man jau atsibodo....

Skaičiuojant dienas

Iki tave sutiksiu....

Vis iš naujo, vis iš naujo

O laikas vis bėga ir bėga,

Kai žiūri kiek per greitai,

Kai nežiūri - per lėtai...

SAPNAI

Rodos, išsiblaško lengvai

Tavo spalvoti sapnai

Žiūrėk – pamiršai

Vos tik prabudai

Jų jau neberadai

Puolei gaudyti saujom,

Bet ir vėl išbarstei

Liko tik tai,

Ko dar nesugavai

Ir nesugausi tikrai....

TAI, KO MES NEŽINOME

Tai, ko nežinome,
Atrodo, mums labai keistai,
Ir taip negali būti,
Kad laikas tiksi atvirkščiai.

Protu tai nesuvokiama tikrai,-
Matai vienaip, yra kitaip,
O kas gali atsakyti, o iš tikrųjų kaip.

TAVO VARDU

Tavo vardu nieko nevadins,

Tavo vardo niekas neminės,

Tavo vardas niekur neskambės,

Neliks jokios jokios žymės...

Tavo vardu nieko nevadins,

Tavo vardo niekas neminės,

Tavo vardo niekas nežinos -

O jei ir žinos – pamirš...

Kelios akimirkos -

Keli įkvėpimai...

Tiek tavo vardui beliko,

Iki kolei pradingo....

TIK VĖJAS

Tik vėjas yra nemirtingas,

Tik vėjas, kai pučia šiaurys.

Tik vėjas, bėgantis akmenimis,

Tik vėjas yra toks begalinis.

Kuris nuneša tavo mintis...

Bet kur jas paslepia vis?

Kaip jas atgauti?

Tik vėjas yra toks laukinis,

Kuris tuos žodžius pradangino...

Bet juk neimsi jų gaudyti saujom?

Vėjas pradėjo pūsti dar smarkiau,

Ir tavo žodžių vėl nepagavau....

Nelygu, koks buvo atsakymas,

Gal ir gerai, kad jo ir nežinau...

VAKAROP

Susitikim vakarop, kai sutemos ateis
Pavargus po dienos saulė nusileis,
Bet ne šiandien ir nebūtinai rytoj...

Sustok akimirkai, apsidairyk ir ką matai?
Visi aplinkui skuba, kas tik sau,
Kas į darbus, kas tik šiaip...

Pakelk akis į dangų ir pasakyk ar aukštai?
Kažkas juk turi pažiūrėti,
Ar tai būsi tu, ar tai būsiu aš, nesvarbu išties.

Susitikim vakarop, kai sutemos ateis,
Bet ne šiandien ir nebūtinai rytoj,
Susitikim vakarop, kol viskas nepasikeitė pernakt...

VISI NEREIKALINGI ŽODŽIAI

Žodžiai, - tai lengvi nenuoramos -
Kaip vanduo išbėga, nebe sugrįžta.
Kaip upės tekmė – dukart neįbrisi...
O vis dėl to?...

Tarpusavyje susipina… Mūsų mintys.
Ir nors tolumoj – visai šalia -
Tik per distanciją, girdžiu liūdnos širdies plakimą,-
O vis dėl to?...

Visi nereikalingi žodžiai užgęsta tyloje,
Paliko tik atodūsiai - paskendo migloje...
Jei kas klaus, kur jie nuėjo?
Sakyk. Nuėjo kaip banga,-
O vis dėl to?...

Mums tie žodžiai, tokie nereikalingi,
Kai mes būname drauge
Kaip našta bereikalinga ...
Taip šnibždėt, kad vos girdėt...

ŽINGSNIAI

Žingsniai kaukši į asfaltą
Pasižiūri – jie pranyksta,
Lyg šaltu lietum nulyta

Gal dar kada sutiksiu tave savo kelyje
Akimirka palūkuriuoji
Tačiau žingsnis po žingsnio ištirpsti minioje.

Jau seniai pamiršau – per akimirką
Tačiau kaip atpažint man tave
Ištirpai naktyje taip, kaip
Ledai ištirpsta palikai paslaptyje

Žingsniai kaukši į asfaltą
Pasižiūri – jie pranyksta,
Lyg šaltu lietum nulyta
Per akimirką, tačiau
Viskas pamažu nutolsta,
Viskas pamažu pranyksta

KINE KAIP KINE

Liko keturios minutės ir tuoj pabaiga,
O salėje dar tamsu, skamba muzika fone,
Paskutiniame kadre stambiu planu, tavo šypsena...
Ir titrai juodam kvadrate
Na viskas, jau tikrai pabaiga.
Įvairūs pamąstymai tvyro ore,
Emocijos, skonis, veiksmas,
tu ramini save,
Ne - tai dar tikrai ne pabaiga...
Tuoj peržiūra kita, kiti ir žmonės,
Tu vėlei ateini, žiūri dešimtą kartą,
Sau kartoji,- noriu, kad tai tęstus amžinai!
Susižavėjimo pilnos akys! keičiasi vaizdai
Ir muzika, kai prirakina, atrodo, sau nebe priklausai.
Štai ir jie vėl bučiuojas ekrane,
Ir vėl tas tavo veidas vaidenąs ekrane,
Varydamas visus iš proto, ir mane
Ir ką? Dabar tikrai jau pabaiga...

MIESTAS TOLYJE

Nuo Žemės į Mėnulį
Ne taip jau ir toli
Arčiau negu iki miesto,
kurio net neregi.
Jo bokštai aukšti slepia tai,
Kas turi likti mums paslapty
Žemėj sklinda gandai,
Kad esam to miesto vaikai
Kur jis yra nežinia,
Tad ieško jo visa žmonija,
Keliautojau!
Nors ir kyli aukštyn
Nelemta tau jo pamatyt
Ir kaip toli beskrendi,
Vis vien tu jo neregi.

TOLIMŲ ŽVAIGŽDIŲ ŠVIESA

Nakčia,

Nuo visų paslapčia

Aš vienas,

Mėgdavau ateiti štai čia

Aukščiau nei visur,

Matosi geriau nei kitur

Ir laikas teka nei pirmyn,

Nei atgal

Ir pažiūrėt labai gražu,

Tik niekaip jų pasiekti negaliu

Tolimų žvaigždžių šviesa

Ji glosto pernakt mane

Aš žinau, kad jau seniai nėra

Tų žvaigždžių,

Bet taip ryškiai šviečia,

Pasiklydusios jos naktyje....

SNIEGE

Aš per sniegą ateinu

Link tavo namų

Velnioniškai šalta

Kaip velnioniškai šalta

Dega tik žvilgsniai

Praeivių

Jiems keista,

Jiems velnioniškai keista

Ką čia darau?

Kur link aš einu?

O aš nežinau

Kelias mano sniegu...

DRUSKA

Gali apsieiti tiek,

Kiek užteks

Gali ir neužtekt

Gali pridėti daugiau,

Bet nebūtinai skonis pagerės

Gali tekti viską išmest

Gali pridėt mažiau

Bet nesijaus išvis

Ir skonis jausis subtiliau

Poezija – tai druska

Kartais jos reikia,

Kartais – ne....

PER RASOTĄ ŽOLĘ

Per rasotą žolę...

Aš ateinu...

Batai sušlapo...

Bet tai nesvarbu....

Per rasotą žolę,

Galiausiai...

Vėsumą savo pėdomis

Jaučiu...

Per rasotą žolę

Aš išeinu -

Kad sugrįžčiau

Ir vėlei ne laiku....

BALTIJOS JŪRA

Man krūtinę užliek savo šalta banga,

Tebūnie nebaisi man jokia audra!

Kad ir kokia bekraštė tu, ir gili,

Bet vis vien tavim atsigrožėt negali/

Per naktį tu vi sau nerami, -

Skalauji krantus ir mintis,

Kad ir kokia bekraštė tu, ir gili,

Bet vis vien atsigrožėt tavim negali

Norįs sugrįžti vėlėi ir vėl

Prie tavo ošimo vėl

Kad ir kokia bekraštė tu, ir gili,

Bet vis vien atsigrožėt negali....

KELIAS

Tas vėjas, kur tavo plaukuos,

Kur blaškosi vienas laukuos,

Tas vėjas, kur viską nušluos...

Tas vėlas nutils ir aprims,

Ir vėlei bus sau ramus....

Prašau, mano vėjau!

Parodyki kelią...

Parodyk takelį...

Į savo prakeiktus prakeiktus namus!...

Be vėjo, užeis dar lietus

Ir neaišku, kas toliau bus...

Prašau, mano vėjau!

Parodyki kelią...

Parodyk takelį...

Į savo prakeiktus prakeiktus namus!...

Tas kelias ilgus,

Tas kelias painus,

Tas kelias be galo...

Ir tai lietus...

Nuplauna tiek mano,

Tiek tavo žingsnius....

Bet ir vėl atgalios...

Einu tuo keliu...

Ten toli toli,

Horizonte tu esi...

Bet kelias tas pats.

Tik kelias tas pats...

Tik lietus gal kitoks....

PAMAŽU

Girdėjau žingsnius,

Ji etolo pamažu...

Įsiklausyt? Nespėjau...

Kaip jie kaukšti grindiniu

Girdėjau žingsnius,

Jie tolo pamažu...

Net nespėjai

Paskayti “Išeinu”.

Girdėjau žingsnius,

Jie tolo pamažu...

Kas iš to išėjo?

Kas duris užvėrė?

PRITRŪKAU AŠ ŽODŽIŲ

Pritrūkau aš žodžių

Viskas ugnyje

Degina mane

Viskas, kas vandenyje...

Pritrūkau aš žodžių,

Viskas skendi liepsnose

Lengvoje kaip oras

Migloje....

Pritrūkau aš žodžių,

Viskas!

Tuščia manyje...

Bet tai ne pabaiga...

PLIKI DĖDĖS

Pliki susėdę dėdės filosofuoja apie debesį,

Kokia materija, tankis, koks tūris, -

Niekaip nesutaria visi

Trikampis jis, ar keturkampis,

Kokia jo iškrovos galia

Ir kas aukštyn jį kelia.

O debesis, kad ims sau ir supyks,

Ir tuoj prapliups, kad lis, tad lis,-

Visi pliki dėdės paskubom,

Kiekvienas sau išsilakstys...

Pliki sušlapę dėdės filosofuoja apie debesį,

Kokia jo prigimtis?

Kada lietus visas tas išsisklaidys...

LIEPIAMOJI NUOSAKA

Būk poezija

Būk įkvėpimas -

Tai nėra koks tau paliepimas

Tai mano širdies tik plakimas....

Būk daina,

Būk ritmas,

Būk šio eilėraščio rimas

Būk šviesa

Kuri ledus ištirpdo

Vieną pavasario rytą šilto

Būk vasara mano

Man ir rudo

Beribis beribis vanduo...

Tai nėra koks tau paliepimas...

Tai mano širdies tik plakimas...

PRASMĖ

Prasmės neturi žodžiai,

Kai juos vartoji atvirkščiai

Kableliai ir sakiniai...

Pamirštos pauzės ir brūkšniai

Pauzė reiškia tylą

Kiek telpa trumpoje joje -

Tūkstantis žodžių

Ir tai ne pabaiga...